HebrewBooks.org ©Moznaim Publishers. No commercial use allowed.

והמפקה לא הגל. מעל מדס ואין ידוע מס יטמאנו מי לו מת: **שוחטין עליו.** דמכ"מ עודנו במזוקת טהרה. ואונן נמי לאורתא מזי כדלמרינן בגמרא[1] דתניות לילה ליתא מדאורייתא אלא מדיונות יום כדכתיב (ויקרא י) הן היום הקריבו יום אסור נשחטת קדשים[2] **וגבי** פסח לא שמעינן דכריתה במקום כרת: **שוחטין עליהן.** בתכורת תמיה: **שמא יבוא לידי פסול.** שמא יטמא אונן ממתו ומפקה גל ימצאנו מת ונמצא שהשהיל על הטומאה והתכוון שמא לא יגע ומוזה וזקן שמא יכבד מוליו ולא יוכל לאכול כזית: **לפיכך.** הוחיל ובשעת שחיטה לאוניין היו וזורק הדס עליהן אס מירע בהן פסול כמו שפירשתי פטורין מלעשות פסח שני: **חוץ מן המפקה לא הגל** ונמצא המת מתמיי שחייב **לעשות** פסח שני: **שהוא עמא מתחלתו.** קוסס שחיטה שהרי התחיל על הטומאה משעה שהתחיל לפקה ובגמרא מוקי לה בגל עגול שמתחלה התחיל את כולו: **גמ' לא שנו.** לאין שוחטין על התכוס בפני עלמו: **בית האסורין של ישראל.** כגון לכופו להוליף לאה פסולה או לשלס ממון אי נמי כדתניא (כתובות דף נג.) אס יקוס והתהלך בתוך כו'[ה] וכי תעלה על דעתך זה מהלך בשוק וזה נהנה אלא מלמד שהוצטנין לותו עד שנראה מה תהא עליו: **בית פגגי.** מקום מיון בירושלים: **דמעיילי ליה.** מן הפסח בתוך בית האסורין לאכול להא לפניס מירושלים הוא: **ג"ם.** דמפקה גל חייב לעשות פסח שני אלא גל עגול דמתחלתו התחיל עליו אבל גל לאוך שמא בשעת שחיטה עדיין לא התחיל כנגד הטומאה וכיון דספק יש ספק לא יצא פטור מסוס אלא אפשר כדאמרן לעיל (דף פח.): **גבי תמצה שנתערבו עוזות פסחיהן:**

מתני' על היחיד. טעמא יליף בגמרא: **ולפילו חבורה של מאה.** רבי יוסי קאמר להו כלומר לא תלית מילתא דפסח אלא בהכילה יחיד ויכול לאכול כזית שוחטין עליו אבל אס ואין יכולין לאכול כזית אין כולס אין שוחטין עליהן: **ואין עושין חבורת נשים ועבדים וקטנים.** טעמא מפרש בגמרא: **גמ' לא תוכל לזבוח את הפסח באחד שעריך.** ודרים בשאר בהמות שבעזרה: **ואין יכולים לאוכלו.** כזית ממנו: **מנין לזובח פסחו בטמא יחיד.** בשה קטנה שהיא בת שה שהרי עד שתגדיל היא עולים ומשתנה חזרו למיקומס ושוב לא היה להס אימר: **שהוא בת שתי שנים.** אבל כרת דשחוטי חוץ ליכא. ובשחיטת קדשים בפרק בתרא (זבחים קיד:) מוקי לה בקודס חטאת דממוסר זמן הוא להתקבל בפנים דכתיב [ויקרא יז] אשר יטחט מחוץ למחנה ולא פתח אהל מועד לא הביאו הרחוי לפתח אהל מועד חייב עליו ושליח מהכא דממוסר זמן בחוץ מע"פ שאינו בכרת בת שתי שנים הוא דחוי לבא לאחר זמן: **יכול אף בשעת היסר הבמות כן.** יהא בת שתי שנים זה להא לא הותרה בשה היליד ונידל ולהוי האי לגביה בשעת שיטור: **ת"ל כו'.** להאי לאו להכא לא משמעי בת שתי שנים זה בשעת שיטור הבמות ולכי שמעינן ליה לקרא לא תוכל לזבוח את הפסח בשעת שיחיד בזמן שכל ישראל נכנסין בשער אחד כדי שיהא בשעת שחיטה בפני עלמו ולא יהא בשעת שיטור הבמות ולא יהא בשעת שחיטה בפני עלמו ולא יהא בשעת שיטור הבמות ולא יהא בשעת שחיטה בפני עלמו אל